

de Rechtspraak

Rechtbank Den Haag

AANTEKENEN PER POST PER FAX

Bestuursrecht

Faunabeheereenheid Zuid-Holland
tav Mw. M. Huber
Postbus 85881
2508 CN 's-Gravenhage

bezoekadres
Prins Clauslaan 60
2595 AJ Den Haag

correspondentieadres
Postbus 20302
2500 EH Den Haag

datum 29 april 2015
onderdeel Team administratie 2 - PC
contactpersoon mevr I. Sewcharan-Jagroep
doorkiesnummer 070-3811939
ons kenmerk zaaknummer SGR 14 / 6965 BESLU V165
uw kenmerk
bijlage(n)
faxnummer afdeling 070-3813670
onderwerp het beroep van Stichting De Faunabescherming te Amstelveen

t (070) 3813131
f (070) 3813360
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Geachte heer/mevrouw,

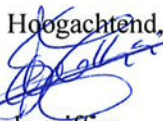
Over het beroep met zaaknummer SGR 14 / 6965 BESLU V165 deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Bestuursrecht

zaaknummer: SGR 14/6965

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 24 april 2015 in de zaak tussen

Stichting De Faunabescherming, te Amstelveen, eiseres
(gemachtigde: A.P. de Jong),

en

het college van gedeputeerde staten van de provincie Zuid-Holland, verweerder
(gemachtigde: M.L. Knijnenburg).

Als derde-partij heeft aan het geding deelgenomen: **Faunabeheereenheid Zuid-Holland**, te Den Haag
(gemachtigde: M. Huber).

Procesverloop

Bij besluit van 26 november 2013 (het primaire besluit) heeft verweerder aan de Faunabeheereenheid Zuid-Holland (hierna: Fbe) op grond van artikel 68 van de Flora- en faunawet (hierna: Ffw) ontheffing verleend voor het opzettelijk verontrusten en doden van reeën met gebruikmaking van het geweer. Eiseres heeft daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 4 juli 2014 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiseres ongegrond verklaard.

Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 13 maart 2015. Eiseres heeft zich laten vertegenwoordigen door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. De Fbe heeft zich laten vertegenwoordigen door haar gemachtigde.

Overwegingen

1 Bij brief van 26 september 2013 heeft de Fbe verweerder verzocht om ontheffing voor het doden en opzettelijk verontrusten van reeën in afwijking van de artikel 9 en 10 van de Ffw.

2 Bij het primaire besluit heeft verweerder aan de Fbe de gevraagde ontheffing verleend. De ontheffing is verleend op grond van artikel 68, eerste lid, onder a, c, d, en e van de Ffw en artikel 4 onder c en e van het Besluit beheer en schadebestrijding dieren voor het gehele jaar, met gebruikmaking van het geweer een half uur voor zonsopgang tot een half uur na zonsondergang voor de volgende gebieden en maximale aantallen reeën per jaar:

- In het werkgebied van de WBE Goeree-Overflakkee: 55 geiten en 55 bokken;
- In het werkgebied van de WBE Voorne: 65 geiten en 65 bokken;
- In het werkgebied van de WBE Hoeksche Waard: 15 geiten en 15 bokken;
- In het werkgebied van de WBE Vijfheerenlanden: 25 geiten en 20 bokken.

Ook is ontheffing verleend op grond van artikel 68, eerste lid, onder a, c en e van de Ffw en artikel 4 onder c van het Besluit beheer en schadebestrijding dieren voor het gehele jaar, met gebruik making van het geweer een half uur voor zonsopgang tot een half uur na zonsondergang voor de volgende gebieden en maximale aantallen reeën per jaar:

- In het gebied tussen Den Haag en Katwijk aan Zee, zoals begrensd als 'plangebied' in het faunabeheerplan damhert Noord- en Zuid-Holland: 20 reeën;
- In het gebied tussen Katwijk aan Zee en Noordwijk aan Zee, zoals begrensd als 'plangebied' in het faunabeheerplan damhert Noord- en Zuid-Holland: 2 reeën;
- In het gebied ten noorden van Noordwijk aan Zee, zoals begrensd als 'plangebied' in het faunabeheerplan damhert Noord- en Zuid-Holland: 10 reeën;
- In het havengebied van Rotterdam, zoals begrensd als 'plangebied' in het faunabeheerplan meeuwen havengebied Rotterdam: onbeperkt aantal reeën;
- In het werkgebied van de WBE Hoeksche Waard, exclusief het Eiland van Dordrecht en de Hollandse Biesbosch: 20 reeën;
- In de gehele provincie Zuid-Holland: 5 reeën.

De ontheffing is geldig tot 1 oktober 2018.

3 Eiseres heeft in beroep het volgende – samengevat – aangevoerd. De ontheffing voldoet niet aan de voorwaarden zoals deze zijn gesteld in artikel 68 van de Ffw. Zonder enige onderbouwing wordt gesteld dat sprake zou zijn van schade aan gewassen, maar concrete gegevens ontbreken grotendeels. Er is derhalve niet aangetoond dat sprake is van dreigende belangrijke schade. Bovendien is op geen enkele manier aangetoond dat de inzet van alternatieve maatregelen niet tot een bevredigende oplossing zal leiden. Ook wordt zonder enige onderbouwing gesteld dat de reeënstand door afschot op een bepaald niveau wordt gehouden. Afschot heeft geen invloed op de ontwikkeling van de populatie. Eiseres verwijst in dit verband naar het artikel 'Dynamiek van een populatie zonder beheersjacht'. Daarnaast is niet aannemelijk dat afschot bijdraagt aan beperking van de kans op aanrijdingen. Eiseres verwijst in dit kader naar het rapport 'Aanrijdingen met reeën in de provincie Utrecht' en het Alterra-rapport 'Factoren bij aanrijdingen met wilde hoefdieren op de Veluwe'. Afgezien hiervan komt de vraag of afschot een bijdrage zou kunnen leveren pas aan de orde als is vastgesteld dat er geen andere bevredigende oplossingen zijn om de kans op aanrijdingen te beperken. Volgens eiseres zijn die oplossingen er wel. De nadelige gevolgen van het betreden besluit zijn voor de betrokken diersoort onevenredig in verhouding tot het met het besluit gediende doel.

4 De rechtbank overweegt als volgt.

4.1 De rechtbank stelt voorop dat al jaren beheer van de populatie reeën plaatsvindt. Het beheer van de populatie reeën is een voortzetting van het huidige beheer en gebaseerd op het faunabeheerplan.

4.2 De rechtbank is van oordeel dat verweerder de Fbe in redelijkheid ontheffing heeft kunnen verlenen voor het doden en opzettelijk verontrusten van reeën in het belang van het reguleren van de populatieomvang van de ree. Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank met het faunabeheerplan en de overgelegde artikelen voldoende aannemelijk gemaakt dat door het thans gevoerde beheer, welke bestaat uit een combinatie van de populatie op peil houden en overige maatregelen, de populatie reeën stabiel blijft. Hetgeen eiseres hier tegenover stelt is onvoldoende voor de conclusie dat niet het beheer van verweerder, maar de grenzen van het bereiken van het maximum aantal reeën de populatie op peil houdt.

4.3 De rechtbank is voorts van oordeel dat verweerder de Fbe in redelijkheid de voornoemde ontheffing heeft kunnen verlenen ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen en bedrijfsmatige visserij en wateren. De rechtbank is daarbij van oordeel dat verweerder slechts aannemelijk hoeft te maken dat er schade aan gewassen, vee, bossen of bedrijfsmatige visserij en wateren dreigt. Verweerder is hier naar het oordeel van de rechtbank in geslaagd. De stelling van eiser dat verweerder aan moet tonen dat er concrete schade dreigt volgt de rechtbank niet. Bovendien is in het faunabeheerplan voldoende onderbouwd welke gewassen schade op kunnen lopen.

4.4 Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank eveneens in redelijkheid ontheffing kunnen verlenen aan de Fbe voor het doden en opzettelijk verontrusten van reeën in verband met de verkeersveiligheid. Door het door verweerder gevoerde beleid is de populatie reeën in stand. Hierdoor is ook de verkeersveiligheid in stand. De rechtbank volgt hierbij verweerder in haar standpunt dat zonder beheer en schadebestrijding het aantal verkeersongevallen met reeën (beduidend) hoger zou liggen.

5 Gelet op het voorgaande heeft verweerder in redelijkheid aan de Fbe ontheffing kunnen verlenen voor het doden en opzettelijk verontrusten van reeën met gebruikmaking van het geweer.

6 Het beroep is ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J. Ghrib, rechter, in aanwezigheid van mr. M. Tijmsma, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 24 april 2015.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op: **29 APR. 2015**

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.